

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабича Василя Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, п'ятої статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
24 травня 2023 року
№ 86-2(II)/2023

Справа № 3-77/2023(154/23)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабича Василя Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, п'ятої статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Бабич Василь Васильович (далі – Заявник) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частини другу, п'яту статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною другою статті 355 Кодексу процедурні питання, пов'язані з рухом справи, клопотання та заяви учасників справи, питання про відкладення розгляду справи, оголошення перерви, зупинення провадження у справі, а також в інших випадках, передбачених Кодексом, вирішує суд касаційної інстанції шляхом постановлення ухвал у порядку, визначеному Кодексом для постановлення ухвал суду першої інстанції.

Відповідно до частини п'ятої статті 355 Кодексу „судові рішення суду касаційної інстанції є остаточними і оскарженню не підлягають“.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї документів і матеріалів убачається таке.

Заявник, Дашкова Т.М., Марков Г.Л. звернулися до Окружного адміністративного суду міста Києва з адміністративним позовом до Кабінету Міністрів України щодо скасування розпорядження Кабінету Міністрів України „Про затвердження перспективного плану формування територій громад Одеської області“ від 27 травня 2020 року № 623-р у частині віднесення території громади Сичавської сільської ради Лиманського району Одеської області до складу Южненської територіальної громади з адміністративним центром у місті Южне Одеської області.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 18 серпня 2021 року, залишеним без зміни постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 26 січня 2022 року, у задоволенні адміністративного позову відмовив.

Заявник оскаржив у касаційному порядку рішення судів першої та апеляційної інстанцій. Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду ухвалами від 21 липня 2022 року, 6 вересня 2022 року касаційні скарги повернув Заявникові на підставі пункту 4 частини п'ятої статті 332 Кодексу, оскільки в них не були викладені визначені у Кодексі підстави для оскарження судового рішення в касаційному порядку, ухвалою від 27 жовтня 2022 року касаційну скаргу повернув Заявникові, оскільки її не підписала особа, яка її подала, ухвалою від 29 листопада 2022 року касаційну скаргу залишив без руху

і дав десятиденний термін для усунення недоліків, оскільки суд визнав неповноважними причини пропуску строку на касаційне оскарження рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 18 серпня 2021 року та постанови Шостого апеляційного адміністративного суду від 26 січня 2022 року, ухвалою від 10 січня 2023 року визнав неповажними причини пропуску Заявником строку на касаційне оскарження зазначених рішень судів першої й апеляційної інстанцій та відмовив у відкритті провадження у справі.

На думку Заявника, оспорювані приписи Кодексу не відповідають пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України, оскільки „допускають порушення права на касаційне оскарження судових рішень без розгляду касаційної скарги по суті, а лише за процедурним питанням“ та порушують його право та право інших позивачів у цій справі на доступ до правосуддя.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності частин другої, п'ятої статті 355 Кодексу, Заявник посилається на Конституцію України, Кодекс, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Конституції України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (перше речення статті 151¹).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка

вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

2.1. Із аналізу статті 151¹ Конституції України, статей 55, 56, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ убачається, що оспорюваний закон України (його окремі приписи) повинен бути застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, а саме приписи частин другої, п'ятої статті 355 Кодексу, які є предметом цієї конституційної скарги.

Дослідивши матеріали і документи, долучені Заявником до конституційної скарги, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що остаточним судовим рішенням у його справі у розумінні приписів статті 151¹ Конституції України є ухвала Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду від 10 січня 2023 року. Однак у цій ухвалі приписи частин другої, п'ятої статті 355 Кодексу не були застосовані.

Отже, Заявник не дотримав вимог частини першої статті 55, частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бабича Василя Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частин другої, п'ятої статті 355 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**